

MATTHEÛS

2:1-3

De wijzen herkennen het teken van de
geboren Koning van de Joden en brengen
Jeruzalem in beroering.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/2-1-3

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Geboorte van Jezus en de Messiasverwachting	5 min	3
2	Profetieën over het tijdstip van de Messias	6 min	5
3	De afkomst en betekenis van de wijzen	4 min	8
4	De ster en de reis naar Jeruzalem	6 min	10
5	Herodes en Jeruzalem raken verontrust	4 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Geboorte van Jezus en de Messiasverwachting

We gaan naar het tweede hoofdstuk van Mattheüs en vervolgen onze bestudering van dit boek. In het eerste hoofdstuk zijn we niet erg ver gekomen. Dat wil zeggen: het eerste hoofdstuk beslaat historisch gezien niet veel tijd. Het wordt grotendeels beheerst door het geslachtsregister van Jezus. Dat laat zien dat in elk geval Zijn wettelijke afstamming, via Zijn adoptievader Jozef, een koninklijke afstamming was die terugging tot David. Dit is belangrijk met het oog op Zijn vervulling van de profetie, want Hij moest een zoon van David zijn. In Mattheüs lezen we dat dit inderdaad zo is. Zijn wettelijke positie in de maatschappij was die van een nakomeling van David.

Zijn biologische afstamming liep volgens mij eveneens via David. Dat maak ik op uit het geslachtsregister in Lukas 3, dat ik opvat als het geslachtsregister van Maria, hoewel niet iedereen het daarmee eens is. Aan het einde van hoofdstuk 1 zagen we dat de engel bij Jozef kwam nadat gebleken was dat Maria zwanger was. Jozef overwoog haar in stilte weg te sturen. Maar de engel kwam in een droom bij hem en vertelde hem dat het Kind in haar in wezen de Messias zou zijn; dat Maria geen gemeenschap met een man had gehad, maar dat dit een wonderbaarlijke verwekking was en dat God die tot stand had gebracht; dat het een vervulling van profetie was; en dat hij met haar moest trouwen, want hij was al met haar verloofd. Dit hebben we aan het einde van hoofdstuk 1 gelezen.

Nu staat er in hoofdstuk 2:

Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan, en zeiden: Waar is de Koning van de Joden die geboren is? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden. Toen koning Herodes dit hoorde, raakte hij in verwarring en heel Jeruzalem met hem. En nadat hij alle overpriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen had laten komen, wilde hij van hen weten waar de Christus geboren zou worden. Zij zeiden tegen hem: In Bethlehem, in Judea, want zo staat het geschreven door de profeet: En u, Bethlehem, land van Juda, bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal.

MATTHEÛS 2:1-6

Ik stop daar even met lezen om enkele opmerkingen te maken. Het verhaal gaat natuurlijk verder, maar eerst maken we kennis met deze mannen, die in de traditionele weergave in de Bijbel wijzen worden genoemd. Het Griekse woord hier is magi. Deze mannen kwamen ergens uit het oosten. We weten niet precies waar ze vandaan kwamen. Ze kwamen omdat ze iets aan de hemel hadden gezien wat ze opvatten als een teken dat de Koning van de Joden geboren was.

Het is interessant dat wereldlijke geschiedschrijvers uit die tijd, onder wie de Romein Tacitus en de Jood Josephus, vastlegden dat er omstreeks deze tijd over de hele wereld een gerucht rondging. Dat gerucht hield in dat er in Judea een heerser of meerdere heersers zouden opstaan die uiteindelijk over de wereld zouden regeren. Het is een interessant gerucht om over na te denken. Zelfs onder de Romeinen bestond dit gerucht. De magiërs lijken aan te geven dat ze van dat gerucht op de hoogte waren. En ze zagen iets aan de hemel gebeuren wat hun duidelijk maakte dat dit het was; dit was de tijd en de Messias moest geboren zijn.

We zouden even kunnen nadenken over de betekenis hiervan. De hele wereld, wat natuurlijk de hele Romeinse wereld zou betekenen, de hele beschaafde wereld van die streek, verwachtte in die tijd werkelijk dat er een koning uit Juda zou komen die over de wereld zou regeren. Waar zou deze verwachting vandaan zijn gekomen? Voor zover ik weet, geven de geschiedschrijvers ons geen enkele aanwijzing waar die verwachting vandaan kwam. Maar het is heel goed mogelijk dat ze is ontstaan door de Joden die over de hele wereld verspreid waren. Zij zagen natuurlijk uit naar de komst van de Messias, Die op een dag over alle volken zou regeren, niet alleen over Israël. Volgens hun verwachting zou Hij vanuit Israël regeren, maar Hij zou over de hele wereld regeren, met inbegrip van alle volken. Waarschijnlijk hebben de Joden, doordat zij met hun messiaanse verwachtingen over de hele wereld verspreid waren, de wereld in het algemeen van deze verwachting op de hoogte gebracht. Dat is mijn vermoeden.

Maar hoe verklaren we dat ze verwachtten dat de Messias juist in deze tijd zou komen? Zelfs van de Joden die de Messias verwachtten, zou je misschien niet verwachten dat ze wisten dat dit de tijd was waarin Hij zou komen. Ze zijn dit ongetwijfeld gaan verwachten door enkele aanwijzingen, en zelfs enkele zeer rechtstreekse uitspraken, in het Oude Testament.

2

Profetieën over het tijdstip van de Messias

In Genesis 49 bijvoorbeeld zegende Jakob zijn kinderen, zijn twaalf zonen. Uit deze twaalf zonen kwamen de twaalf stammen van Israël voort. Hij profeteerde over Juda en zei:

De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen.

GENESIS 49:10

Silo betekent: 'Hij aan Wie het toebehoort.'

Dit betekende dat er een scepter, oftewel een koninklijke heerschappij, bij de stam Juda zou blijven berusten tot het moment waarop de Messias zou komen.

Na Saul, de eerste koning van Israël, waren alle koningen van Juda trouwens uit de stam Juda voortgekomen. En er kwam een tijd—

Natuurlijk was er een tijd waarin de noordelijke tien stammen zich afscheidden en zich niet aan die koning onderwierpen, maar uiteindelijk werden zij door de Assyriërs weggevaagd. De Joodse staat die lange tijd bleef bestaan, werd altijd geregeerd door een koning uit de stam Juda. De scepter week dus niet van Juda. Maar op een bepaald moment week hij wel van Juda, en wel op een heel opvallende manier. Dat was ongeveer veertig jaar voordat Christus werd geboren. De Romeinen hadden dat deel van de wereld veroverd en stelden een koning van de Joden aan die niet van Joodse afkomst was. Dat was Herodes. Hij was een Edomiet, en de Edomieten stamden af van Ezau. Zij koesterden geen grote genegenheid voor de Joden, en de Joden evenmin voor hen.

Herodes werd door de Joden zeer gehaat. Hij was niet Joods en, het ergste van alles, hij kwam uit een volk dat een grote vijand van de Joden was. Naar verluidt zagen sommige rabbi's het als veelbetekenend in verband met de profetie van Jakob toen Herodes de heerser werd. Zij zeiden: „Wee ons, want de scepter is van Juda geweken, maar Silo is nog niet gekomen.”

Dit is natuurlijk een verwijzing naar Genesis negenenveertig, vers tien, waar de profetie inhield dat de scepter niet van Juda zou wijken totdat Silo kwam. En men erkende dat Silo de Messias was. Toen het bestuur over Israël dus overging van de Joodse koningen op een koning uit de heidenen, begrepen veel rabbi's dat dit de tijd was waarin Silo moest komen. Hij kwam inderdaad. Hij werd binnen diezelfde generatie geboren. Herodes, die Edomitische koning, leefde nog toen Jezus werd geboren. Hij is degene in dit verhaal naar wie de wijzen gingen en met wie zij spraken.

Er is nog iets waardoor de Joden, en daardoor ook de heidenen om hen heen die van hun verwachting wisten, mogelijk dachten dat de Messias juist in deze tijd zou komen. Dat is een profetie in Daniël negen, vers vierentwintig tot en met zevenentwintig, die soms de profetie van de zeventig weken wordt genoemd. Zonder op alle

bijzonderheden van deze profetie in te gaan, kwam het kort gezegd hierop neer: er verscheen een engel aan Daniël. Die zei dat er vanaf een bepaald beginpunt een bepaald aantal jaren zou verstrijken voordat de Messias zou komen. Hij zei:

Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid tot stand te brengen, om visioen en profeet te verzegelen, en om de Heiligheid van heiligheden te zalven. U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden. Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is. Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.

DANIËL 9:24-27

Deze weken zouden geen weken zijn zoals wij die opvatten, maar jaarweken. Het zouden perioden van zeven jaar zijn. Deze profetie zou dus in totaal een periode van 490 jaar beslaan.

De engel zei dat er tijd zou verstrijken vanaf een bevel om Jeruzalem te bouwen en te herstellen tot de komst van de Messias, de Vorst. Vervolgens werd dit aantal jaren genoemd. Het bevel om Jeruzalem te herbouwen en te herstellen is enigszins dubbelzinnig, omdat er na de tijd van Daniël drie van zulke bevelen zijn uitgevaardigd. Maar waar het om gaat, is dat je, ongeacht vanaf welk bevel je rekent, ongeveer uitkomt bij de tijd waarin Jezus kwam, als je zeventig weken, oftewel 490 jaar, vooruitrekent. Daarom zullen de Joden destijds hebben verwacht dat de Messias spoedig zou komen.

Er was in Jeruzalem zelfs een oude man die Simeon heette, tegen wie God uitdrukkelijk had gezegd dat hij niet zou sterven voordat de Messias was gekomen. Mensen die dat wisten en zagen dat deze man ouder werd, zullen zeer sterk hebben verwacht dat de Messias spoedig zou komen, omdat Hij zou komen voordat deze man stierf. De Joden hadden in deze specifieke tijd dus de enorme verwachting dat de Messias rond die tijd zou komen. Die verwachting sloeg blijkbaar over op mensen buiten het Joodse volk, en veel heidenen verwachtten het ook.

3

De afkomst en betekenis van de wijzen

Deze wijzen, die in Mattheüs 2 kwamen, waren heidenen. Het waren geen Joodse mannen. Het woord magiërs verwijst naar een bepaalde klasse van wijzen, waarschijnlijk astrologen, van wie bekend is dat zij in bepaalde Arabische en Perzische landen voorkwamen. Zij vormden een soort voorname klasse van gerespecteerde mannen. Zij gaven raad aan koningen, enzovoort. Dit waren dus in zekere zin koninklijke bezoekers uit landen van de heidenen, die Jezus bij Zijn geboorte kwamen aanbidden.

Waarschijnlijk vermeldt Mattheüs dit wel en Lukas niet, omdat Mattheüs voor Joodse mensen schrijft. Hij probeert hun duidelijk te maken dat de Messias er niet alleen voor hen is, maar dat zelfs heidenen de Messias zouden aanbidden. In het Oude Testament staan zelfs profetieën dat koningen van de heidenen zouden komen en de Messias geschenken zouden aanbieden. Psalm 72 is een van de plaatsen waar je dat voorzegt vindt, en Jesaja 60 ook.

Hier zien we dus een geval waarin mannen uit de heersende klasse van heidense volken Jezus komen aanbidden, precies zoals de profeten hadden gezegd dat zij zouden doen. Zij zijn naar mijn overtuiging een soort voorlopers van de grotere aantallen heidenen die Jezus zouden komen aanbidden, nadat Hij door Zijn eigen volksgenoten verworpen was. Natuurlijk bestaat tot op de dag van vandaag de overgrote meerderheid van degenen die tot Jezus komen en Hem volgen uit heidenen. Deze wijzen waren eenvoudigweg de eersten in wat uiteindelijk zou uitgroeien tot een behoorlijk grote golf van bekeringen van heidenen tot de Joodse Messias.

Hoe dan ook, in Mattheüs 2:1 staat eenvoudigweg dat deze mannen uit het oosten kwamen, en zij kwamen naar Jeruzalem. Natuurlijk liggen er veel landen ten oosten van Jeruzalem, en we weten niet precies uit welk land zij kwamen. Als zij uit Perzië kwamen, wat volgens veel geleerden waarschijnlijk is, bestaat er een interessant verband tussen deze mannen en Daniël, hoewel Daniël zeshonderd jaar eerder had geleefd. Daniël stierf in het Perzische Rijk. Als jongeman was hij vanuit Jeruzalem in gevangenschap weggevoerd. Hij was naar Babylon gegaan en toen de Perzen Babylon veroverden, had Daniël onder de Perzische koningen gediend, onder Darius enzovoort. Hij is ongetwijfeld in Perzië gestorven.

Daniël woonde niet alleen in Perzië, maar stond ook in hoog aanzien bij de wijzen van die streek. Het is heel goed mogelijk dat Daniëls geschriften door deze klasse van wijzen werden bewaard en gelezen. Als dat zo is, zouden ze op de hoogte zijn geweest van de profetie van de zeventig weken die ik eerder noemde en die we in Daniël hoofdstuk 9 vinden. Dus als deze wijzen Perzische wijzen waren, wat heel goed mogelijk is, dan hebben ze misschien heel goed geweten dat ze de Messias ongeveer in deze tijd moesten verwachten, omdat ze bekend waren met Daniëls geschriften. Hij had enkele eeuwen eerder onder hen gewoond, gediend en was onder hen gestorven.

We kunnen niet met zekerheid weten of ze het op deze manier wisten, of dat ze daarvandaan kwamen. Sommigen geloven dat ze misschien Arabieren waren uit een streek net ten oosten van Israël. Zelfs dan is het moeilijk te weten hoe ze hiervan gehoord zouden hebben, maar er bestond een algemene verwachting, zoals ik al aangaf. Zelfs de wereldlijke geschiedschrijvers vermeldde dat de Messias ongeveer in deze tijd zou komen.

4

De ster en de reis naar Jeruzalem

Ze zagen iets aan de hemel. Ze beweerden dat ze een ster hadden gezien, en ik veronderstel dat we hen op hun woord kunnen geloven, hoewel het moeilijk te geloven is dat wat ze zagen een gewone ster was. De reden daarvoor is dat we, naarmate het verhaal verdergaat, zullen zien dat deze ster hen door de straten van Bethlehem leidde en boven één bepaald huis bleef staan. Sterren die hoog aan de hemel staan, blijven niet boven één bepaald huis op aarde staan en leiden je niet naar specifieke woningen in een stad. Daarom geloof ik dat deze ster een bovennatuurlijk verschijnsel was.

Veel mensen hebben geprobeerd hem in verband te brengen met een bepaalde samenstand van planeten waarvan bekend is dat die ongeveer ten tijde van Jezus' geboorte plaatsvond. Maar ik denk dat het een vergissing is om naar een natuurlijk verschijnsel te zoeken dat met de ster van de wijzen in verband kan worden gebracht, omdat het heel duidelijk is dat het verschijnsel niet natuurlijk was. Het was een bovennatuurlijk verschijnsel.

Misschien moeten we hem meer zien als een stralende engel. Soms worden engelen in de Bijbel met sterren vergeleken. Zo wordt van de zeven sterren in de rechterhand van Christus in Openbaring hoofdstuk 1 gezegd dat zij de zeven engelen zijn. Het is mogelijk dat dit een stralend engelachtig wezen was dat hen leidde. Het is ook mogelijk dat ze door een ander soort bovennatuurlijke verschijning werden geleid, zoals de kinderen van Israël 's nachts door een vuurkolom werden geleid.

Misschien was deze ster geen van die twee dingen, maar we moeten hem niet zien als een natuurlijke ster of als een natuurlijk astronomisch verschijnsel aan de hemel. Dat blijkt uit de specifieke manier waarop hij hen in Bethlehem naar dat ene huis leidde en boven het huis bleef staan. Wat het ook was dat zij een ster noemden, we weten eenvoudigweg niet wat het precies was. Maar ik denk niet dat het juist is om hem gelijk te stellen aan een bekende samenstand van planeten of aan een astronomisch verschijnsel dat sommige mensen met die specifieke tijd in verband hebben gebracht.

Er staat dat ze naar Jeruzalem kwamen en zeiden:

Waar is de pasgeboren koning van de Joden? Want we hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

Let erop dat ze niet zeiden:

We hebben een ster gezien.

Ze zeiden:

We hebben Zijn ster gezien.

Welke ster hadden ze in gedachten? Waarom spraken ze over één bepaalde ster als Zijn ster?

Ook nu kunnen we het niet honderd procent zeker weten, omdat ze niet meer zeggen dan wat ze zeggen. Maar we weten wel dat Bileam vele honderden jaren vóór de tijd van Christus, ongeveer veertienhonderd jaar eerder, een profetie over de Messias had uitgesproken. Bileam was evenmin een Jood als deze wijzen. Hij was een heiden, maar hij was een heidense waarzegger en profeet. Hij sprak een profetie uit die volgens mij betrekking heeft op de komst van de Messias. Die staat in Numeri hoofdstuk 24, vers 17. Bileam zei:

Ik zal hem zien, maar niet nu; ik zal hem aanschouwen, maar niet van nabij. Er zal een ster uit Jakob voortkomen, er zal een scepter uit Israël opkomen; hij zal de flanken van Moab verbrijzelen en alle zonen van Seth vernietigen.

NUMERI 24:17

Over de Messias zei Bileam dat hij Hem zag, maar niet nu. Hij was niet dichtbij, maar ver weg. De komst van Christus lag inderdaad bijna anderhalf millennium na de tijd van Bileam. Maar hij zag een ster en een scepter uit Israël opkomen, en het is mogelijk dat deze wijzen ook op de hoogte waren van deze uitspraak van Bileam.

Dat zou vooral het geval kunnen zijn als ze Arabieren waren, want Bileam woonde in een streek die tegenwoordig een Arabische streek zou zijn. Het is mogelijk dat zijn profetieën door de wijzen van die streek bewaard waren gebleven. In elk geval bracht

dit verschijnsel, dat de wijzen leidde, hen tot de conclusie dat de tijd was aangebroken waarin deze Messias uit Juda zou komen. Ze besloten naar Jeruzalem, de hoofdstad van Israël, te reizen om deze grote Persoon, Wiens komst was voorzien, te zien.

Jezus werd natuurlijk niet in Jeruzalem geboren, maar omdat Hij als Koning van de Joden geboren zou worden, namen de wijzen aan dat Hij uit de koninklijke familie geboren zou worden. Nu was de koninklijke familie in dat specifieke geval niet eens Joods. Het was de familie van Herodes, en Herodes was degene die in het paleis van de koning in Jeruzalem woonde. Jezus werd geboren in Bethlehem, ongeveer tien kilometer van Jeruzalem vandaan, maar dat wisten ze toen nog niet. En dus kwamen ze naar Jeruzalem en vroegen overal rond:

Waar is de pasgeboren koning van de Joden?

Blijkbaar gingen ze niet eerst naar het huis van Herodes. Ze moeten onderweg navraag hebben gedaan, want heel Jeruzalem raakte erdoor in beroering. Door alle kerststallen die we in de kersttijd zien, worden we er volgens de traditie natuurlijk toe gebracht te denken dat er drie wijzen waren. De Bijbel zegt echter nergens dat het er drie waren. Waarschijnlijk is het getal drie voortgekomen uit het feit dat de Bijbel zegt dat ze drie geschenken meebrachten. Maar die drie geschenken zeggen ons niet noodzakelijk hoeveel wijzen er waren.

Het is zeer onwaarschijnlijk dat mannen die van zo ver kwamen en kostbare geschenken bij zich hadden — goud, wierook en mirre — door die hele woeste woestijn zouden reizen zonder een veel groter gevolg, vanwege dieven en struikrovers. Ze zouden niet het risico willen lopen beroofd te worden. En omdat ze in hun eigen land belangrijke mensen waren, zouden ze waarschijnlijk niet zomaar alleen reizen. Misschien waren er wel tientallen van deze wijzen. En als er niet veel wijzen waren, reisden ze misschien met een gevolg van lijfwachten en dergelijke. Voor zover wij weten, trokken er misschien wel honderden kamelen, of op zijn minst tientallen, door de straten van Jeruzalem. Dat zou beslist de aandacht trekken. En ons wordt verteld dat Herodes en heel Jeruzalem door hun komst in beroering raakten.

5

Herodes en Jeruzalem raken verontrust

Er staat in vers 3:

Toen koning Herodes dit hoorde, raakte hij in verwarring en heel Jeruzalem met hem.

MATTHEÛS 2:3

We kunnen begrijpen waarom Herodes hierdoor verontrust raakte, want Herodes was de koning en hij wist niet dat er opvolgers van hem geboren waren, en zeker niet binnen zijn eigen huishouding. Er was in zijn huishouding geen pasgeboren baby die zijn troon zou overnemen. Dus toen deze mannen zeiden:

en zeiden: Waar is de Koning van de Joden die geboren is? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

MATTHEÛS 2:2

zag Herodes Hem natuurlijk als een indringer in zijn machtsgebied.

Toch nam hij het heel serieus, serieus genoeg om de rabbijnen te raadplegen en te kijken wat de Schriften zeiden over waar deze Koning geboren zou worden. Hij nam het serieus, maar hij was beslist niet bereid zich aan deze Koning te onderwerpen. Hij wilde Hem vernietigen, zoals we later ontdekken. Herodes voelde een rivaliteit tussen zichzelf en deze nieuwe Koning van de Joden. Vanwege die rivaliteit raakte Herodes door het bericht zeer verontrust.

Maar waarom was Jeruzalem verontrust? Er staat dat Herodes verontrust was, en heel Jeruzalem met hem. De wereldlijke geschiedenis heeft ons veel over Herodes verteld. Herodes was een zeer jaloerse en paranoïde heerser. Hij doodde minstens twee van zijn eigen zonen en een van zijn vrouwen, omdat hij dacht dat ze samenspanden om zijn troon over te nemen. Misschien deden ze dat en misschien ook niet. Maar het punt is

dat hij eerder bereid was hen te doden dan de mogelijkheid onder ogen te zien dat hij zijn troon zou verliezen. Hij voelde zich zeer onzeker over zijn troon en hij was een moordzuchtig man.

Later lezen we in het Evangelie van Mattheüs, hier in hoofdstuk 2, dat hij opdracht gaf alle jongetjes in Bethlehem jonger dan twee jaar af te slachten. Hoewel we geen wereldlijk verslag hebben waarin staat dat Herodes dit deed, past het volkomen bij wat we over hem weten. Hij was een moordzuchtige, bloeddorstige en jaloerse man, en hij had er geen gewetensbezwaren tegen om zo nodig onschuldige mensen te doden.

Historici vertellen ons zelfs — dit staat niet in de Bijbel, maar in de wereldlijke geschiedenis — dat Herodes, toen hij zelf op sterven lag, wist dat niemand om zijn dood zou rouwen. Daarom gaf hij zijn dienaren opdracht duizend van de aanzienlijkste en meest geliefde inwoners van Jeruzalem te arresteren. Hij zei dat hij wilde dat die inwoners bij zijn dood eveneens gedood zouden worden, zodat er in Jeruzalem gerouwd zou worden wanneer hij stierf. Zijn bevel werd in feite nooit uitgevoerd, omdat zelfs zijn dienaren niet genoeg van hem hielden om hem te gehoorzamen. Hij was een gehate man.

Het interessante is de mentaliteit van de man die we in deze historische verhalen over hem zien. Daaruit blijkt heel duidelijk dat hij precies het soort man was dat de Bijbel beschrijft. Het verklaart ook waarom zijn verontrusting over de verschijning van de wijzen en over hun bericht dat de Koning van de Joden geboren was, ervoor zorgde dat heel Jeruzalem eveneens verontrust raakte. Ze dachten waarschijnlijk: „Dit gaat tot een bloedbad leiden.” Herodes was jaloers, en ze wisten heel goed waartoe hij in staat was. Daarom lezen we volgens mij in vers 3 dat niet alleen Herodes verontrust was, maar heel Jeruzalem met hem.

Vervolgens zien we dat hij zich tot de priesters en de Bijbelgeleerden wendt om vast te stellen waar de Messias geboren zou worden, want dit was in de Schrift voorzien. We zullen terugkomen en naar de volgende verzen in Mattheüs hoofdstuk 2 kijken. We zullen onze studie van het leven van Christus voortzetten en meer te weten komen over de bijzonderheden van het conflict tussen Herodes en Jezus. Jezus won natuurlijk, maar het was een tamelijk bloedige confrontatie, zoals we zullen zien.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 2:1-6
- Genesis 49:10
- Daniël 9:24-27
- Numeri 24:17
- Mattheüs 2:3
- Mattheüs 2:2

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.